

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **Ing. J. M., D., B., právne zastúpený JUDr. Monikou Meňhertovou, advokátkou, Floriánska 16, Košice**, proti odporcovi: **Národný inšpektorát práce**, Masarykova 10, Košice, v konaní proti nečinnosti orgánu verejnej správy vo veci zrušenia uznesenia kvalifikačnej komisie Národného inšpektorátu práce rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/51/06-49 zo dňa 29.10.2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky **u k l a d á** odporcovi, Národnému inšpektorátu práce, povinnosť **konat' a rozhodnúť** vo veci štátnozamestnaneckého pomeru navrhovateľa Ing. J. M. v lehote 30 dní od doručenia tohto uznesenia.

Odporca **je p o v i n n ý** zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 275,94 € do 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia na účet právnej zástupkyne navrhovateľa JUDr. Moniky Meňhertovej, advokátky, Košice.

O d ô v o d n e n i e

I.

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 04.10.2013, doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) dňa 11.10.2013 domáhal, aby súd uložil odporcovi povinnosť zaradiť navrhovateľa na riadny výkon stálej štátnej služby v zmysle § 130 ods. 1 zákona č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 400/2009 Z.z.) v služobnom úrade Národný inšpektorát práce. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov konania.

V dôvodoch podaného návrhu uviedol, že dňa 01.07.2002 bol navrhovateľ vymenovaný do prípravnej štátnej služby. Dňa 23.06.2004 sa u odporcu konala kvalifikačná skúška, ktorej sa zúčastnil aj navrhovateľ, pričom po úspešnom vykonaní tejto kvalifikačnej skúšky mal byť vymenovaný do stálej štátnej služby. Po skončení tejto skúšky bola navrhovateľovi predložená k podpisu zápisnica o kvalifikačnej skúške obsahujúca

aj uznesenie o jej konečnom výsledku, podľa ktorého navrhovateľ skúške nevyhovel. V zmysle tohto uznesenia bolo navrhovateľovi dňa 28.06.2004 na pracovisku v služobnom úrade doručené potvrdenie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru ku dňu 23.06.2004. Po podanej žalobe Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 2S/51/06-49 zo dňa 29.10.2008 uznesenie kvalifikačnej komisie odporcu o konečnom výsledku kvalifikačnej skúšky navrhovateľa konanej dňa 23.06.2004 a potvrdenie odporcu zo dňa 25.06.2004 o skončení štátnozamestnaneckého pomeru navrhovateľa dňom 23.06.2004 na základe zákona, zrušil a podľa § 250j ods. 2 písm. e/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) vrátil odporcovi na ďalšie konanie.

Odporca svojím listom zo dňa 28.10.2011 navrhovateľovi oznámil, že má za to, že prípravná štátna služba skončila dňa 23.06.2004, teda dňom absolvovania kvalifikačnej skúšky. Za danej situácie nebolo možné aplikovať ustanovenie § 130 ods. 1 zákona č. 400/2009 Z.z., pretože na posudzovanie trvania prípravnej štátnozamestnaneckej služby sa vzťahovalo ustanovenie § 19 ods. 3 zákona č. 312/2001 Z.z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov vo vtedy účinnom znení (ďalej len zákon č. 312/2001 Z.z.). Podľa názoru odporcu, právna úprava štátnozamestnaneckého pomeru, ktorú upravuje zákon č. 400/2009 Z.z. súbežne so zákonom č. 312/2001 Z.z. neobsahuje také ustanovenie, na základe ktorého by mohol Národný inšpektorát práce ďalej v predmetnej veci konať a realizovať tak výkon rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/51/06-49 zo dňa 29.10.2008.

Dňom nadobudnutia vykonateľnosti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/51/06-49 zo dňa 29.10.2008 bol v platnosti a účinnosti zákon č. 312/2001 Z.z., pričom z § 165d vyplývalo, že štátnemu zamestnancovi, ktorý je v prípravnej štátnej službe k 01.01.2004 (navrhovateľ k 01.01.2004 v prípravnej štátnej službe bol) trvá prípravná štátna služba podľa doterajšej právnej úpravy. Zákon č. 312/2001 Z.z. v čase vymenovania navrhovateľa do prípravnej štátnej služby v ustanovení § 21 ods. 1 pripúšťal možnosť opakovania kvalifikačnej skúšky. Odporca si však podľa názoru navrhovateľa nesprávne vyložil ustanovenie § 165d zákona č. 312/2001 Z.z. a navrhovateľovi neumožnil vykonanie opakovanej kvalifikačnej skúšky, čím navrhovateľovi uprel právo na jej vykonanie dané mu zákonom č. 312/2001 Z.z. Pisomné potvrdenie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru na základe zákona nie je rozhodnutím orgánu verejnej správy spĺňajúce formálne a materiálne náležitosti rozhodnutia, ale ide o deklaratórny akt vyjadrujúci existenciu určitej právnej skutočnosti. Tento deklaratórny správny akt bol však vydaný na základe nesprávneho postupu odporcu, spravujúceho sa nesprávnym výkladom ustanovenia § 165d zákona č. 312/2001 Z.z. Odporca mal v zmysle rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave konať podľa § 165d zákona č. 312/2001 Z.z., a teda aplikovať na vzniknutú situáciu znenie zákona č. 312/2001 Z.z., podľa ktorého štátnemu zamestnancovi, ktorý je v prípravnej službe ku dňu 01.01.2004, trvá prípravná štátna služba podľa doterajšej právnej úpravy. Navrhovateľ ešte uviedol, že nakoľko bolo uznesenie kvalifikačnej komisie o konečnom výsledku kvalifikačnej skúšky a potvrdenie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru zrušené, jeho štátnozamestnanecký pomer naďalej trval a trvá až doteraz, pretože odporca tento pomer žiadnym iným platným spôsobom neukončil. Navrhovateľ má za to, že zrušením uznesenia kvalifikačnej komisie

a potvrdenia o skončení štátnozamestnaneckého pomeru s odporcom a aplikáciou tohto výroku v praxi, bolo potvrdenie jeho postavenia ako štátneho zamestnanca v prípravnej štátnej službe, tzn. ku skončeniu štátnozamestnaneckého pomeru nedošlo, nakoľko jeho podklad bol súdom zrušený. Z toho má vyplývať, že k rozviazaniu štátnozamestnaneckého pomeru so žalobcom nikdy platne nedošlo. Odporca tak do dnešného dňa vôbec nekonal, keďže je odo dňa nadobudnutia vykonateľnosti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/51/06-49 zo dňa 29.10.2008 nečinný. Hoci prípravná štátna služba bola zrušená zákonom č. 400/2009 Z.z. s účinnosťou od 01.11.2009, v súčasnosti platné a účinné znenie zákona č. 400/2009 Z.z. má vo svojich prechodných a záverečných ustanoveniach v § 130 ods. 1 upravený inštitút prípravnej služby a to, že štátny zamestnanec, ktorý k 31.10.2009 vykonáva prípravnú službu podľa predpisov platných do 31.10.2009, sa považuje za štátneho zamestnanca v stálej štátnej službe. Keďže s navrhovateľom nebol platne skončený štátnozamestnanecký vzťah, tento do dnešného dňa stále vykonáva prípravnú štátnu službu.

II.

Odporca v podanom vyjadrení navrhol, aby najvyšší súd návrh ako nedôvodný zamietol. Vo svojom vyjadrení uviedol, že navrhovateľ nevyhovел požiadavkám kvalifikačnej skúšky a v zmysle § 43 ods. 1 zákona č. 312/2001 Z.z. bol s navrhovateľom skončený štátnozamestnanecký pomer. Ustanovenia § 19 - § 21 zákona č. 312/2001 Z.z., týkajúce sa prípravnej štátnej služby a kvalifikačnej skúšky, boli novelizované zákonom č. 551/2003 Z.z., ktorým sa menil a dopĺňal zákon č. 312/2001 Z.z., ten nadobudol účinnosť 01.01.2004, a ním bolo zrušené ustanovenie § 21 zákona č. 312/2001 Z.z., ktoré pripúšťalo možnosť opakovania kvalifikačnej skúšky na základe písomnej žiadosti štátneho zamestnanca, ktorý nevyhovел požiadavkám predchádzajúcej kvalifikačnej skúšky.

Navrhovateľ bol vymenovaný do prípravnej štátnej služby pred účinnosťou zákona č. 551/2003 Z.z. a v ustanovení § 165d účinnom od 01.01.2004 zákon stanovil, že štátnemu zamestnancovi, ktorý je v prípravnej štátnej službe k 01.01.2004, trvá prípravná štátna služba podľa doterajšej právnej úpravy. Odporca posúdil daný stav veci s tým, že aj napriek skutočnosti, že navrhovateľ požiadal písomne o možnosť opakovať kvalifikačnú skúšku, jeho žiadosť bola odporcom zamietnutá z dôvodov, že podľa § 165d zákona č. 312/2001 Z.z. štátnemu zamestnancovi, ktorý je v prípravnej štátnej službe k 01.01.2004, trvá prípravná štátna služba podľa doterajších predpisov, t.j. § 165d zákona č. 312/2001 Z.z. odkazuje len na použitie ustanovenia upravujúceho trvanie prípravnej štátnej služby v znení účinnom do 31.12.2003, a tým je ustanovenie § 19 ods. 3 zákona č. 312/2001 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2003. Opakovanie kvalifikačnej skúšky umožňoval § 21 zákona č. 312/2001 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2003, ktorý bol s účinnosťou od 01.01.2004 zrušený a od uvedeného dátumu sa neaplikuje ani u štátnych zamestnancov podľa § 165d zákona č. 312/2001 Z.z. Štátnozamestnanecký pomer navrhovateľa bol ukončený v intenciách zákona a skončenie štátnozamestnaneckého pomeru sa viaže na deň 23.06.2004, ako deň neúspešne vykonanej kvalifikačnej skúšky (§ 43 ods. 1 písm. a/ zákona č. 312/2001 Z.z.). Navrhovateľ požiadal odporcu listom zo dňa 24.06.2004 o možnosť opakovať kvalifikačnú skúšku, odporca mu listom zo dňa 21.07.2004 oznámil, že jeho žiadosti nevyhovuje z dôvodov

stanovených zákonom č. 312/2001 Z.z. K námietke navrhovateľa, že kvalifikačná komisia odporcu nebola zvolená aspoň mesiac pred dňom konania kvalifikačnej skúšky, nakoľko posledný člen komisie bol menovaný iba deň pred konaním skúšky, pričom v komisii nebol nikto z odbornosti navrhovateľa, ďalej, že porušením zákona bolo podľa vyjadrenia navrhovateľa vykonanie kvalifikačnej skúšky bez účasti navrhovateľovho školiteľa, že termín skúšky nebol oznámený navrhovateľovi aspoň mesiac pred dňom konania skúšky, ale až 10.06.2004, že počas konania skúšky nebol prítomný člen odborového orgánu s poradným hlasom a v komisii nebol člen z odboru navrhovateľa, odporca uvádza, že tvrdenie navrhovateľa vychádza z jeho subjektívnych postojov a názorov, a nie je v jeho kompetencii posudzovať zloženie a organizáciu tvorby skúšobnej komisie, ktorú zo zákona kreuje vedúci služobného úradu (v tom čase generálny inšpektor práce). Kvalifikačná komisia odporcu bola zriadená zákonným spôsobom.

Právoplatným a vykonateľným rozsudkom Krajský súd v Bratislave rozhodol tak, že uznesenie kvalifikačnej komisie odporcu o konečnom výsledku kvalifikačnej skúšky navrhovateľa konanej dňa 23.06.2004 a potvrdenie odporcu zo dňa 25.06.2004 o skončení štátnozamestnaneckého pomeru navrhovateľa dňom 23.06.2004 na základe zákona, zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. e/ O.s.p. a vec vrátil odporcovi na ďalšie konanie. Právoplatným a vykonateľným rozsudkom Okresného súdu Bratislava I č. k. 8C/627/2004-153 zo dňa 31.05.2010 o určenie, že skončenie štátnozamestnaneckého pomeru navrhovateľa je neplatné a určenie, že štátnozamestnanecký pomer navrhovateľa trvá bolo rozhodnuté tak, že návrh navrhovateľa bol zamietnutý. Podľa vyjadrenia navrhovateľa sa tu okresný súd nezaoberal meritom veci, ale iba procesnou otázkou existencie naliehavého právneho záujmu na určenie, ako predpokladu pre ďalšie konanie a rozhodnutie o merite veci. Odporca tiež v predmetnej veci postupoval v zmysle písomného stanoviska Úradu pre štátnu službu k aplikácii ustanovenia § 135d zákona č. 312/2001 Z.z. Podľa názoru odporcu sa Krajský súd v Bratislave vo svojom rozhodnutí č. k. 2S/51/06-49 zo dňa 29.10.2008 s predmetným stanoviskom stotožnil.

Dňa 13.09.2011 bola odporcovi doručená žiadosť navrhovateľa o ukončenie konania vo veci jeho štátnozamestnaneckého pomeru a vyplatenie náhrady mzdy, na ktorú odporca odpovedal listom zo dňa 29.09.2011 so záverom, že odporca overil správnosť pôvodného uznesenia kvalifikačnej komisie a konštatoval, že prípravná služba navrhovateľa skončila dňom 23.06.2004, teda dňom neúspešného absolvovania kvalifikačnej skúšky. Rovnako aj oznámenie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru na základe zákona podľa § 43 ods. 1 písm. a/ zákona č. 312/2001 Z.z. bolo v súlade so zákonom. Podobne bola preverená aj správnosť pôvodného uznesenia skúšobnej kvalifikačnej komisie, podľa ktorého k ukončeniu prípravnej štátnozamestnaneckej služby došlo vykonaním kvalifikačnej skúšky s výsledkom „neúspešne“. Odporca nemohol vydať rozhodnutie, že skončenie štátnozamestnaneckého pomeru je platné, keďže nešlo o správne konanie. Ani potvrdenie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru nebolo vydané v režime správneho konania, keďže sa podľa zákona č. 312/2001 Z.z. na vydanie takéhoto potvrdenia správny poriadok nevzťahoval. Podľa názoru odporcu, predloženými listinnými dôkazmi a vyjadrením k žalobe

dostatočným spôsobom preukázal, že neopomenul žiadnu zo svojich povinností stanovených príslušnými právnymi predpismi, a preto jeho postup nie je možné považovať za nečinnosť.

III.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný podľa § 246 ods. 2 písm. b/ O.s.p. preskúmal vec bez nariadenia pojednávania (§ 250t ods. 4 veta prvá O.s.p.) a v senáte rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Z predloženého spisového materiálu odporcu konajúci súd zistil, že dňa 01.07.2002 bol žalobca vymenovaný do prípravnej štátnej služby v zmysle § 17 a § 155 zákona č. 312/2001 Z.z. Dňa 23.06.2004 sa konala kvalifikačná skúška, ktorej navrhovateľ nevyhovel. O výsledku tejto kvalifikačnej skúšky bola vyhotovená zápisnica zo dňa 23.06.2004. Dňa 25.06.2004 podal navrhovateľ žiadosť o opakovanie kvalifikačnej skúšky podľa právnej úpravy zákona č. 312/2001 Z.z. účinnej do 31.12.2003, v zmysle § 165d tohto zákona. Dňa 28.06.2004 bolo navrhovateľovi doručené potvrdenie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru na základe zákona podľa § 43 zákona č. 312/2001 Z.z. zo dňa 25.06.2004. Ako dôvod skončenia štátnozamestnaneckého pomeru bolo uvedené uplynutie prípravnej štátnej služby a neúspešné vykonanie kvalifikačnej skúšky.

Úrad pre štátnu službu poskytol stanovisko k aplikácii niektorých ustanovení zákona č. 312/2001 Z.z. V zmysle tohto stanoviska podľa § 165d zákona č. 312/2001 Z.z. štátnemu zamestnancovi trvá prípravná štátna služba podľa dovtedajších predpisov, t.j. § 165d zákona č. 312/2001 Z.z. odkazuje len na použitie ustanovenia upravujúceho trvanie prípravnej štátnej služby v znení účinnom do 31.12.2003. Opakovanie kvalifikačnej skúšky umožňoval § 21 zákona č. 312/2001 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2003, ktorý bol s účinnosťou od 01.01.2004 zrušený a od uvedeného dátumu sa neaplikuje.

Na trvanie prípravnej štátnej služby u štátnych zamestnancov podľa § 165d zákona č. 312/2001 Z.z. sa vzťahoval § 19 ods. 3 zákona č. 312/2001 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2003. Národný inšpektorát práce v odpovedi na žiadosť navrhovateľa o vykonanie opakovanej kvalifikačnej skúšky uviedol, že ustanovenie § 165d zákona č. 312/2001 Z.z. odkazuje len na ustanovenie upravujúce trvanie štátnej služby, t.j. § 19 ods. 3 zákona č. 312/2001 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2003. Opakovanie kvalifikačnej skúšky umožňoval § 21 zákona č. 312/2001 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2003, ktorý bol s účinnosťou od 01.01.2004 zrušený a od uvedeného dátumu sa neaplikuje ani v zmysle § 165d zákona č. 312/2001 Z.z.

Následne na uvedené podal navrhovateľ v zmysle § 126 zákona č. 312/2001 Z.z. návrh na začatie konania vo veci skončenia štátnozamestnaneckého pomeru z dôvodu neumožnenia opakovania kvalifikačnej skúšky, čím mal byť porušený § 21 s prihliadnutím na § 165d zákona č. 312/2001 Z.z. Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/51/06-49 zo dňa

29.10.2008 bolo zrušené uznesenie kvalifikačnej komisie odporcu o konečnom výsledku kvalifikačnej skúšky navrhovateľa, konanej dňa 23.06.2004 a potvrdenie odporcu zo dňa 25.06.2004 o skončení štátnozamestnaneckého pomeru dňom 23.06.2004 na základe zákona. Dôvod zrušenia spočíval v nezákonnom postupe odporcu v súvislosti s prípravou a vykonaním kvalifikačnej skúšky navrhovateľa dňa 23.06.2004. Išlo o tak závažné vady v postupe odporcu, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť vydaného rozhodnutia o výsledku kvalifikačnej skúšky odporcu a následného potvrdenia o skončení štátnozamestnaneckého pomeru navrhovateľa na základe zákona.

Navrhovateľ zaslal prostredníctvom svojho advokáta dňa 02.06.2010 žiadosť o svoje opätovné zaradenie do štátnej služby, vzhľadom na to, že uznesenie kvalifikačnej komisie a potvrdenie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru boli na základe rozsudku Krajského súdu v Bratislave zrušené.

Národný inšpektorát práce na túto žiadosť navrhovateľa odpovedal s tým, že dôvod jeho nekonania spočíva v tom, že do toho dňa neobdržali originál predmetného rozsudku Krajského súdu v Bratislave s vyznačenou doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti. Navrhovateľ následne na to opätovne požiadal o jeho zaradenie do štátnej služby. Odporca poukázal na svoje podané odvolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/51/2006-151 zo dňa 10.03.2010, ktorým mu bol zamietnutý návrh na odpustenie zmeškania procesnej lehoty v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 2Sžo/153/2010 zo dňa 20.10.2010 potvrdil uznesenie Krajského súdu v Bratislave, ktorým bol zamietnutý návrh na odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolanie. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že v zmysle doručenky bol predmetný rozsudok doručený odporcovi dňa 21.11.2008 na adresu v Bratislave s tým, že zásielku prevzal splnomocnenec odporcu. Odvolanie bolo podané na poštovú prepravu dňa 09.12.2008. Dňa 15.10.2010, ako aj 13.09.2011 podal navrhovateľ žiadosť o ukončenie konania vo veci jeho štátnozamestnaneckého pomeru a o vyplatenie náhrady mzdy.

Národný inšpektorát práce navrhovateľovi odpovedal, že overil správnosť konania, týkajúceho sa oznámenia o skončení štátnozamestnaneckého pomeru v zmysle zákona podľa § 43 ods. 1 písm. a/ zákona č. 312/2001 Z.z. s konštatovaním, že navrhovateľ neukončil prípravnú štátnozamestnaneckú službu úspešnou kvalifikačnou skúškou. Potvrdenie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru na základe zákona zo dňa 25.06.2004 je úkon, ktorý deklaruje zo zákona vyplývajúcu právnu skutočnosť (nie je to rozhodnutie). Vo veci nie je možné ďalej konať, na konanie kvalifikačnej komisie a na priebeh inkriminovanej kvalifikačnej skúšky sa v zmysle zákona č. 312/2001 Z.z. nevzťahovali všeobecné ustanovenia o správnom konaní. V súčasnom období sa nedá na vzniknutú situáciu aplikovať ani § 130 ods. 1 zákona č. 400/2009 Z.z., pretože na posudzovanie trvania prípravnej štátnozamestnaneckej služby sa v tom čase vzťahoval § 19 ods. 3 zákona č. 312/2001 Z.z. Podľa jeho názoru zákon č. 400/2009 Z.z. a ani zákon č. 312/2001 Z.z. neobsahuje také ustanovenie, v zmysle ktorého by mohol Národný inšpektorát práce v predmetnej veci konať a realizovať výkon rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/51/06-49 zo dňa 29.10.2008. V administratívnom spise odporcu sa ešte nachádza rozhodnutie Najvyššieho

súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sžo/102/2008 zo dňa 02.12.2008, ktoré sa však týkalo iných účastníkov, ako v tejto veci a rovnako aj boli preskúmané iné rozhodnutia a dokumenty, ako v prejednávanej veci, preto nie je možné na toto konanie predmetné uznesenie najvyššieho súdu aplikovať.

Podľa § 250t ods. 1 O.s.p. fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť. Návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis.

Podľa § 250t ods. 4 O.s.p. súd o návrhu rozhodne bez pojednávania uznesením. Ak súd návrhu vyhovie, vo výroku uvedie označenie orgánu, ktorému sa povinnosť ukladá, predmet a číslo správneho konania a primeranú lehotu, nie však dlhšiu ako tri mesiace, v ktorej je orgán verejnej správy povinný rozhodnúť. Súd môže na návrh orgánu verejnej správy túto lehotu predĺžiť. Nedôvodný alebo neprípustný návrh súd zamietne.

Podľa § 19 ods. 3 zákona č. 312/2001 Z.z. v znení účinnom do 31.05.2006 prípravná štátna služba trvá najmenej tri mesiace a najviac šesť mesiacov, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak. Prípravná štátna služba sa predĺži najviac na jeden rok, ak je v rámci prípravnej štátnej služby štátny zamestnanec povinný získať osobitné kvalifikačné predpoklady podľa osobitného predpisu; predĺženie sa nevzťahuje na právnych čakatel'ov prokuratúry. Prípravná štátna služba plynie odo dňa vzniku štátnozamestnaneckého pomeru a končí sa vykonaním kvalifikačnej skúšky za účasti školiteľa.

Podľa § 19 ods. 3 zákona č. 312/2001 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2003 prípravná štátna služba trvá najmenej šesť mesiacov, najviac však dva roky, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak. Prípravná štátna služba plynie odo dňa vzniku štátnozamestnaneckého pomeru a končí sa kvalifikačnou skúškou. Do tohto času sa nezapočítava čas vykonávania štátnej služby uvedený v § 73 ods. 1 písm. b), c) a i) a čas vykonávania základnej služby, náhradnej služby alebo civilnej služby.

Podľa § 21 ods. 1, 2, 3 zákona č. 312/2001 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2003 ak čakatel' nevyhovel požiadavkám kvalifikačnej skúšky, služobný úrad mu na základe jeho písomnej žiadosti povolí opakovať kvalifikačnú skúšku. Kvalifikačnú skúšku možno opakovať len raz.

Žiadosť o opakovanie kvalifikačnej skúšky musí čakatel' doručiť služobnému úradu do desiatich dní po nevyhovení požiadavkám kvalifikačnej skúšky.

Opakovanú kvalifikačnú skúšku môže čakatel' vykonať najskôr po troch mesiacoch a najneskôr do šiestich mesiacov po nevyhovení požiadavkám kvalifikačnej skúšky. Čas do opakovanej kvalifikačnej skúšky je pokračovaním prípravnej štátnej služby. Opakovanú

kvalifikačnú skúšku vykoná čakaťel pred kvalifikačnou komisiou v inom zložení ako pri prvej kvalifikačnej skúške.

Podľa § 43 ods. 1 písm. a/ zákona č. 312/2001 Z.z. v znení účinnom do 31.05.2006 štátnozamestnanecký pomer na základe zákona sa skončí dňom uplynutia prípravnej štátnej služby, ak nebola úspešne vykonaná kvalifikačná skúška.

Podľa § 165d zákona č. 312/2001 Z.z. v znení účinnom do 31.10.2009 štátnemu zamestnancovi, ktorý je v prípravnej štátnej službe k 1. januáru 2004, trvá prípravná štátna služba podľa doterajšej právnej úpravy.

V prejednávanej veci sú podstatnými skutočnosťami, že potvrdenie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru na základe zákona zo dňa 25.06.2004 a uznesenie kvalifikačnej skúšky navrhovateľa konanej dňa 23.06.2004 boli rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/51/06-49 zo dňa 29.10.2008 zrušené a vec bola vrátená odporcovi na ďalšie konanie. To znamená, že odo dňa právoplatnosti a vykonateľnosti tohto rozsudku neexistuje žiadny právny akt, ktorý by potvrdzoval, že navrhovateľ štátnozamestnanecký pomer bol ukončený na základe zákona. Tým, že boli tieto dva dokumenty, ktoré sa týkali trvania navrhovateľovho štátnozamestnaneckého pomeru, súdom zrušené, neexistoval už naliehavý právny záujem na určení, že skončenie štátnozamestnaneckého pomeru navrhovateľa je neplatné a že štátnozamestnanecký pomer navrhovateľa trvá. Keďže už o tom raz právoplatne rozhodol Krajský súd v Bratislave, Okresný súd Bratislava I nevidel v jeho určení naliehavý právny záujem a z toho dôvodu podaný návrh zamietol. Predpokladom uplatnenia návrhu na určenie podľa § 80 písm. c/ O.s.p., či tu právny vzťah je alebo nie je, je osvedčenie naliehavého právneho záujmu. Z toho dôvodu nemalo odvolávanie sa odporcu na rozsudok Okresného súdu Bratislava I č. k. 8C/627/2004-153 zo dňa 31.05.2010 právne opodstatnenie, keďže dokumenty, ktoré osvedčovali navrhovateľovo skončenie štátnozamestnaneckého pomeru boli už skôr rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zrušené.

Krajský súd v Bratislave v rozsudku č. k. 2S/51/06-49 zo dňa 29.10.2008 poukázal vo svojom odôvodnení na tak závažné vady v postupe odporcu v súvislosti s prípravou a vykonaním kvalifikačnej skúšky navrhovateľa dňa 23.06.2004, že mohli mať vplyv na zákonnosť vydaného rozhodnutia o výsledku kvalifikačnej skúšky navrhovateľa a následného potvrdenia o skončení štátnozamestnaneckého pomeru navrhovateľa na základe zákona, preto bolo potrebné tieto dva administratívne akty zrušiť. Preto je bez právneho dôvodu tvrdenie odporcu, že argumenty navrhovateľa vychádzajú len z jeho subjektívnych postojov, keďže práve z dôvodov nedodržania zákonom garantovanej doby aspoň jedného mesiaca od zvolania kvalifikačnej komisie a pozvania navrhovateľa ku skúške a účasti, resp. neúčasti školiteľa na skúške boli predmetné administratívne akty Krajským súdom v Bratislave zrušené. Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 2Sž-o-KS 135/2006 zo dňa 31.07.2007, ktoré bolo vydané v predmetnej veci uviedol:

„Znenie ustanovenia § 165d zákona o štátnej službe je potrebné vykladať nielen samostatne v rámci jeho znenia, t.j. etymológie a gramatickej formy (gramatický výklad), ale aj všetky ustanovenia zákona o štátnej službe v kontexte celej normy (systematický výklad). Ustanovenie § 165d priamo súvisí s ustanoveniami § 19 - § 22 zákona o štátnej službe, nakoľko došlo k zásadnej zmene pri kvalifikačnej skúške, konkrétne k zrušeniu možnosti jej opakovania v prípade nevyhovenia požiadavkám kvalifikačnej skúšky. Ustanovenie § 165d zákona o štátnej službe sa podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vzťahuje na trvanie prípravnej štátnej služby ako celku – t.j. jej vznik, priebeh a zánik, resp. skončenie a s nimi spojené zákonné podmienky. Pri zániku prípravnej štátnej služby zákon o štátnej službe účinný do 31.12.2003, teda v čase vymenovania žalobcu do prípravnej štátnej služby, v ustanovení § 21 pripúšťal možnosť opakovania kvalifikačnej skúšky. Žalobca preto postupoval správne, keď dňa 24. júna 2004 požiadal o opakovanie kvalifikačnej skúšky. V následnom podaní – sťažnosti – žalobca uviedol, že jeho kvalifikačná skúška bola vykonaná bez účasti jeho školiteľa, poukázal na pochybenie pri určení termínu kvalifikačnej skúšky, nakoľko termín konania kvalifikačnej skúšky mu bol oznámený dňa 10. júna 2004 a skúška sa konala 23. júna 2004, čo bolo v rozpore s ustanovením § 20 ods. 2 zákona o štátnej službe, pri kvalifikačnej skúške nebolo zohľadnené hodnotenie jeho školiteľa a výsledky písomnej časti kvalifikačnej skúšky, nebol poučený o možnosti podať opravný prostriedok. Žalobca podľa svojich tvrdení bol poučený, že môže požiadať o opakovanie kvalifikačnej skúšky; v závere tejto sťažnosti žiadal stanoviť termín opakovanej kvalifikačnej skúšky.

Výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s Ústavou Slovenskej republiky (čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky). Ak zákonodarca prijme právnu normu, ktorej formulácia nie je jednoznačná, nastoľuje stav právnej neistoty. Mieru právnej neistoty možno odstrániť výkladom práva podľa všeobecného princípu výkladu a uplatňovania práva ustanoveného čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky. Žalovaný nesprávnym výkladom ustanovenia § 165d zákona o štátnej službe uviedol žalobcu do omylu a nepostupoval v súlade s ustanoveniami čl. 2 ods. 2, čl. 35 ods. 1 a ods. 3 a čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj čl. 26 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd. V prípade, že žalobca trval na vykonaní opakovanej kvalifikačnej skúšky, bolo úlohou žalovaného dôsledne postupovať podľa zákona o štátnej službe v znení účinnom do 31. decembra 2003. Prípadné skončenie štátnozamestnaneckého pomeru so žalobcom mohlo nastať len v znení zákona o štátnej službe v znení účinnom do 31. decembra 2003.

Navyše, výklad ustanovenia § 165d zákona o štátnej službe Úradom pre štátnu službu, ktorým sa spravoval žalovaný, nie je všeobecne záväzným výkladom, ide o interný výklad vzťahujúci sa len na podriadené orgány ústrednému orgánu štátnej správy (v tomto prípade pre služobné úrady podriadené bývalému Úradu pre štátnu službu ako inému ústrednému orgánu štátnej správy - § 21 písm. d/ zákona č. 575/2001 Z.z. o organizácii činnosti vlády a ostatných ústredných orgánov štátnej správy v znení účinnom do 31. mája 2006; Úrad pre štátnu službu bol zrušený zákonom č. 231/2006 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 312/2001 Z.z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.).“

Najvyšší súd Slovenskej republiky už v uznesení sp. zn. 2Sž-o-KS 135/2006 zo dňa 31.07.2007 poskytol právny výklad ustanovenia § 165d zákona č. 312/2004 Z.z., ktoré je samo osebe nejednoznačné a nie je možné z neho jednoznačným spôsobom vyvodiť, že sa má vzťahovať len na ustanovenie § 19 zákona č. 312/2001, ako na to poukazoval Národný inšpektorát práce. Zákonom č. 551/2003 Z.z. ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 312/2001 Z.z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov boli menené nielen ustanovenia § 19, ale aj § 21 zákona č. 312/2001 Z.z. Použitím systematického výkladu zákona je zrejmé, že ustanovenie § 165d zákona č. 312/2001 Z.z. sa vzťahuje na trvanie prípravnej služby, ako celku, t.j. na jej vznik, priebeh a zánik. Po zrušení uznesenia kvalifikačnej komisie odporcu o konečnom výsledku kvalifikačnej skúšky navrhovateľa konanej dňa 23.06.2004 a potvrdenia odporcu zo dňa 25.06.2004 a vrátenia veci na ďalšie konanie Krajským súdom v Bratislave odporca nemohol s navrhovateľom ukončiť jeho štátnozamestnanecký pomer, keďže na to nemal právny podklad. Odporca mal postupovať v zmysle § 165d zákona č. 312/2001 Z.z. a na štátnych zamestnancov, ktorí boli v prípravnej štátnej službe k 01.01.2004 uplatniť ustanovenia podľa dovedajších právnych predpisov. Navrhovateľ bol do štátnej služby vymenovaný dňa 01.07.2002, teda sa na neho mala vzťahovať právna úprava účinná do 31.12.2003. Navrhovateľ mal teda zákonný nárok na opakovanie kvalifikačnej skúšky. Ustanovenie § 21 ods. 1 zákona č. 312/2001 v znení účinnom do 31.12.2003 uvádzalo, že služobný úrad na základe písomnej žiadosti čakať a po neúspešnom vykonaní kvalifikačnej skúšky, **povolí** opakovať kvalifikačnú skúšku. Služobný úrad teda nemal ani možnosť rozhodovať o tom, či povolí, alebo nepovolí vykonať opakovanú kvalifikačnú skúšku, ale na základe písomnej žiadosti navrhovateľa mu ju mal povoliť opakovať.

Konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy sa začína podaním návrhu, ktorý musí obsahovať tvrdenie, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný. Za nečinnosť možno podľa judikatúry najvyššieho súdu považovať pasivitu správneho orgánu vo veciach, ktoré mu boli predložené na rozhodnutie, a správny orgán o nich nekoná, aj keď niet žiadnej zákonnej alebo faktickej prekážky na to, aby správny orgán konal a rozhodol. Nečinnosť sa najčastejšie prejavuje v opomenutí predpísaných úkonov alebo v zbytočných prietťahoch (v neuskutočení žiadnych úkonov) pri postupe správneho orgánu, ale môže sa prejaviť aj v tom, že namiesto rozhodnutia správny orgán tvrdí nedostatok právomoci a vec vybaví listom alebo informáciou, prípadne konanie zastaví záznamom v spise a pod.

Z obsahu predloženého administratívneho spisu odporcu vyplýva, že odporca komunikoval s navrhovateľom ohľadom trvania, resp. ukončenia jeho štátnozamestnaneckého pomeru, avšak jeho postup nebol v súlade s právnymi predpismi. Navrhovateľ mal v zmysle § 165d zákona č. 312/2001 Z.z. nárok na základe jeho písomnej žiadosti na vykonanie opakovej kvalifikačnej skúšky, čo mu mal odporca umožniť, najmä však po zrušení uznesenia kvalifikačnej komisie odporcu o konečnom výsledku kvalifikačnej skúšky navrhovateľa konanej dňa 23.06.2004 a potvrdenia odporcu zo dňa 25.06.2004 a vrátenia veci na ďalšie konanie Krajským súdom v Bratislave.

Postup odporcu v súvislosti s prípravou a vykonaním kvalifikačnej skúšky navrhovateľa dňa 23.06.2004 bol v rozpore so zákonom, čo už krajský súd vo vyššie citovanom rozsudku konštatoval, teda nemohlo dôjsť k skončeniu štátnozamestnaneckého pomeru na základe zákona, administratívne akty potvrdzujúce skončenie štátnozamestnaneckého pomeru navrhovateľa boli súdom zrušené, a tak je potrebné, aby odporca konal v súvislosti so štátnozamestnaneckým pomerom navrhovateľa, alebo aby s ním platne a v súlade so zákonom tento pomer ukončil.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky uložil Národnému inšpektorátu práce povinnosť konať vo veci štátnozamestnaneckého pomeru navrhovateľa do 30 dní od doručenia tohto uznesenia.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 250t ods. 5 O.s.p. Navrhovateľ mal v konaní úspech, preto mu vzniklo právo na náhradu trov konania.

Právna zástupkyňa predložila dňa 04.03.2014 vyúčtovanie trov právneho zastúpenia v celkovej výške 275,94 €. Najvyšší súd Slovenskej republiky priznal trovy právneho zastúpenia nasledovne:

Trovy právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby podľa predloženej špecifikácie trov právneho zastúpenia a to:

Za prevzatie zastúpenia zo dňa 02.09.2013, návrh zo dňa 04.10.2013 vo výške **2 x 130,16 €** podľa § 11 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších v platnom znení (ďalej len vyhláška č. 655/2004 Z.z.) vo výške 1/6 výpočtového základu, ktorý v roku 2013 bol vo výške 781 €, režijný paušál **2x 7,81 €**.

Celkom boli priznané žalobcovi na náhradu trov konania vo výške **275,94 €**. Účet právnej zástupkyne navrhovateľa je č.: X., VS: X., vedený vo V.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok **nie je** prípustný (§ 246c ods. 1 tretia veta O.s.p.).

V Bratislave dňa 12. marca 2014

JUDr. Jana Z E M K O V Á PhD.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Emília Čičková